

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 126/2559

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

โดยบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด

ผู้เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทน

บริษัทบริหารสินทรัพย์อัลฟาแคปปิตอล จำกัด

นายกมล มาณะเวชหรือมานะเวช กับพวก

โจทก์

ผู้ร้อง

จำเลย

พ.ร.ก.บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 มาตรา 3, 7

ตาม พ.ร.ก.บริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 มาตรา 3 ที่แก้ไขแล้ว บัญญัติว่า "การบริหารสินทรัพย์หมายความว่า (1) การรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงิน หรือสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ เลิก หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน หรือธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ตลอดจนหลักประกันของสินทรัพย์นั้น เพื่อนำมาบริหารหรือจำหน่ายจ่ายโอนต่อไป มาตรา 7 บัญญัติว่า "ในการโอนสินทรัพย์ไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้ามั่นพยานที่สืบมาแล้วและคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น" และกระทรวงการคลังได้มีประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การกำหนดให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นสถาบันการเงิน ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2554 กำหนดให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์ ดังนั้น การที่ผู้ร้องรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพจากบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด ผู้ขอสวมสิทธิเดิมซึ่งเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ด้วยกัน จึงเป็นการรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินตามกฎหมาย ผู้ร้องจึงมีสิทธิรับซื้อหรือรับโอนหนี้สินด้วยคุณภาพจากผู้ขอสวมสิทธิเดิม โดยอาศัย พ.ร.ก.บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 ได้โดยชอบ หากอยู่ภายใต้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่ สัญญาซื้อขายระหว่างผู้ร้องกับบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด จึงไม่ตกเป็นโมฆะ ที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนโจทก์ จึงชอบแล้ว

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาตามยอมให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้แก่โจทก์ตามสัญญาประนีประนอมยอมความ คดีถึงที่สุด ต่อมาศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้บริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนโจทก์ จำเลยที่ 2 อุทธรณ์คำสั่ง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา

ผู้ร้องยื่นคำร้อง ขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิแทนโจทก์

จำเลยที่ 2 ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง

ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

จำเลยที่ 2 อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์เห็นว่า ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 มาตรา 3 ที่แก้ไขแล้ว บัญญัติว่า "การบริหารสินทรัพย์" หมายความว่า (1) การรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงิน หรือสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินงานกิจการ เลิก หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์ธุรกิจเงินทุน หรือธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ตลอดจนหลักประกันของสินทรัพย์นั้น เพื่อนำมาบริหารหรือจำหน่ายโอนต่อไป มาตรา 7 บัญญัติว่า "ในการโอนสินทรัพย์ไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้ามานำพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น" และกระทรวงการคลังได้มีประกาศกระทรวงการคลังเรื่อง การกำหนดให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นสถาบันการเงิน ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2554 กำหนดให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์ ดังนั้น การที่ผู้ร้องรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพจากบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด ผู้ขอสวมสิทธิเดิมซึ่งเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ด้วยกันจึงเป็นการรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินตามกฎหมาย ผู้ร้องจึงมีสิทธิรับซื้อหรือรับโอนหนี้สินด้วยคุณภาพจากผู้ขอสวมสิทธิเดิม โดยอาศัยพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 ได้โดยชอบ หากตกอยู่ภายใต้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังที่จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ไม่ สัตว์สัญญาซื้อขายสินทรัพย์ระหว่างผู้ร้องกับบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด จึงไม่ตกเป็นโมฆะ และแม้ในคดีนี้การร้องขอสวมสิทธิของบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด ผู้ขอสวมสิทธิเดิมยังอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกาแต่ตราบไต่ที่ศาลฎีกายังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเปลี่ยนแปลง แก้ไข กลับ หรืองดเสียผลของคดียอมเป็นไปตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ที่พิพากษายืนตามคำสั่งของศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้บริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด เข้าสวมสิทธิแทนใจก็ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 145 วรรคหนึ่ง การที่ผู้ร้องซื้อสินทรัพย์ต่อจากบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด ในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวซึ่งเป็นการทำสัญญาซื้อขายสินทรัพย์และโอนสิทธิเรียกร้องตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 อันเป็นกฎหมายพิเศษที่บัญญัติไว้ให้กระทำได้ จึงชอบแล้ว และเมื่อได้ความว่าบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด และผู้ร้องได้ทำหนังสือสัญญาซื้อขายสินทรัพย์กันไว้ การซื้อขายสินทรัพย์จึงมีผลสมบูรณ์ใช้บังคับกันได้ส่วนผู้ซื้อจะได้ชำระราคาให้แก่ผู้ขายครบถ้วนแล้วหรือไม่ หากมีผลทำให้การซื้อขายสินทรัพย์ที่ทำเป็นหนังสือแล้วนั้นไม่มีผลผูกพันกันไม่ ทั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด ผู้ขอสวมสิทธิเดิมก็ได้ยื่นคำร้องไม่คัดค้านที่ผู้ร้องขอเข้าสวมสิทธิแทนเช่นนี้ แสดงว่าน่าจะได้มีการชำระราคาซื้อขายกันแล้ว ที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนใจก็ได้ จึงชอบแล้ว พิพากษายืน คำอุทธรณ์ยอมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพิบ

จำเลยที่ 2 ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่จำเลยที่ 2 ฎีกาว่า การรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพระหว่างบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด ผู้ขอสวมสิทธิเดิมกับผู้ร้อง ไม่ชอบด้วยมาตรา 3 และมาตรา 7 แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 ทั้งเป็นการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลอื่นที่เป็นคดีความอันเป็นนิติกรรมที่มีวัตถุประสงค์ต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตกเป็นโมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 และผู้ร้องไม่น่าสืบให้เห็นว่าได้ชำระราคาซื้อขายให้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด จริง และครบถ้วนหรือไม่ สัญญาซื้อดังกล่าวจึงยังไม่สมบูรณ์และไม่ชอบด้วยกฎหมาย สิทธิตามสัญญาซื้อขายดังกล่าวจึงยังไม่เกิดมีขึ้น ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิเข้าสวมสิทธิในคดีนี้ นั้นเห็นว่า เป็นฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงซึ่งศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยไว้ถูกต้องและชอบด้วยเหตุผลแล้ว ศาลฎีกาจึงไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษา ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 23 วรรคหนึ่ง

จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความศาลฎีกา คืนค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาทั้งหมดแก่จำเลยที่ 2 คำอุทธรณ์ยอมชั้นฎีกานอกจากที่สั่งคืนให้เป็นพิบ

(บุญมี จิตะศิริ-จตุรงค์ นาสมใจ-บุญชู ทศนประพันธ์)

ศาลแพ่ง - นางอัฐมา ยงพาณิชย์

ศาลอุทธรณ์ - นายสมคิด แสงธรรม

แหล่งที่มา

กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

แผนก

หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น

๓9212/2542

หมายเหตุ